

2. अवीर (wie eben) adj. von Männern entblösst: अवीर इव वत मे ऽन इव पुत्रं हरति ÇAT. Br. 14, 3, 1, 3. किं नु तदवीरं कथमनं स्याद्य-
त्राहं स्याम् 4. अवीरा eine Frau ohne Mann und ohne Kinder AK. 2, 6,
11. H. 330, Sch. MED. r. 112. अवीरायाश्च पोषितः M. 4, 213. अवीरास्त्री
(im comp.) Jāg. 1, 163.

अवीरता (von 1. अवीर) f. Mangel an Söhnen: मा प्रनं अमे नि ष्टम
नृणां माशेषेता अवीरता परिं वा । प्रजावतीषु दुर्गासु दुर्गे ॥ RV. 7, 1, 11.
मा नो अमे अवीरते (dat.) परा दा दुर्वाससे ऽमतेषु मा नो अमे 19. मावीर-
तायै रीरधः । मागीतयि 3, 16, 5.

अवीरकृन् (3. अ + वीर - कृन्) adj. f. ०घ्नी den Männern nicht ver-
derblich RV. 1, 91, 19. VS. 4, 23. AV. 1, 16, 4. 6, 14, 3. 83, 2. 14, 1, 39.

अवीर्य (3. अ + वी०) adj. f. आ schwach: अवीर्या वै स्त्री ÇAT. Br. 2, 3,
2, 36. विशं तत्तत्रादवीर्यतरं कुरुते 8, 7, 2, 3. 1, 3, 2, 14. 7, 2, 17. 9, 4, 2, 4.
kraftlos, von einem Gifte H. 1314.

अवृक् (3. अ + वृक्) 1) adj. nicht gefährdend, harmlos, treu; ungefähr-
det, sicher: स्वर्ज्योतिरवृक् नंशिमहि RV. 10, 36, 3. 1, 55, 6. सवा 4, 16,
18. वृधः 15, 3. अवृक्तमो नरा नृपाता 1, 174, 10. 6, 48, 18. हृदिः 1, 48, 15.
8, 27, 4. वज्रैः 7, 19, 7. 74, 6. 6, 2, 2. 4, 8. 10, 144, 5. — 2) n. Sicherheit,
Ruhe: सचावृक् यदवृक् पुरा चित् RV. 7, 88, 5. अवृक्ते नैष्यतः 6, 4, 4. 1, 30,
13. 7, 66, 8.

अवृक्त (von 3. अ + वृत्) adj. baumlos R. 4, 44, 35.

अवृतिन (3. अ + वृ०) adj. nicht ränkesüchtig, ohne Falsch: die Ä ditja
RV. 2, 27, 2. ÇAT. Br. 14, 7, 1, 35 — 39 = BRH. År. Up. 4, 3, 33.

अवृत् (3. अ + वृत्) adj. unbeschränkt, ungehemmt: पन्य आर्दिरचकृता
सकृदा वायवृत्: RV. 8, 32, 18. 4, 133, 7. सकृदा यस्यावृत्ता रयिर्वज्रिषवृत्:
6, 14, 5. 8, 33, 6. 10, 91, 14.

1. अवृत्ति (3. अ + वृ०) f. Abwesenheit von Subsistenzmitteln, Noth:
अवृत्तौ M. 4, 223. अवृत्तिकार्यत 9, 74. 10, 101.

2. अवृत्ति (wie eben) adj. nicht vorhanden; davon nom. abstr. अवृत्तित्व
Nichtsein Z. d. d. m. G. 7, 301, N. 3.

अवृथ (3. अ + वृथ) adj. nicht fördernd, nicht ehrend: पूर्णोश्चरं अ-
वृथ अयज्ञान् RV. 7, 6, 3.

अवृष्टि (3. अ + वृ०) f. Mangel an Regen, Dürre (Hungersnoth) ÇAT.
Br. 14, 1, 6, 24. Kauç. 126. H. 60.

अवृक्ष oder अवृक्ष (3. अ + वृ०) m. pl. eine Klasse von Göttern bei
den Buddhisten BURN. Intr. 202. 614. fg. LALIT. 143.

अवेक्षण (von ईन् mit अव) n. 1) das Hinsehen, Hinblicken: वृथा वि-
षगवेक्षणम् Sāh. D. 57, 15. — 2) das Beobachten, Richten der Aufmerk-
samkeit auf Etwas, Vorsorge: वर्णाश्रमावेक्षणमागच्छ RAGH. 14, 85. अ-
नवेक्षणादपि कृषिः (विनश्यति) BHART. 2, 34.

अवेक्षणीय (wie eben) adj. gegen den Rücksicht zu nehmen ist: अत-
स्त्वयारुम् — अवेक्षणीया RAGH. 14, 67.

अवेक्षा (wie eben) f. Vorsorge, Sorgfalt, Rücksicht AK. 3, 3, 28. H. 1318.
लब्धं रतेदवेक्षया M. 7, 101. mit dem loc.: यदि रामस्य नावेक्षा तपि स्या-
न्मातृवत्सदा R. 2, 73, 16. यत्तु मे चरणी मूर्धा गतस्त्वं जीवितेप्सया । अत्रा-
स्त्यवेक्षा तपि मे रस्यो हि शरणागतः ॥ 96, 51. स्ववेक्ष adj. f. आ wofür
man gute Vorsorge getroffen hat 5, 75, 1. — Vgl. अनवेक्षक, अनवेक्षम्
und अनवेक्षा.

अवेक्षन् (wie eben) adj. blickend, hinsehend: अघो ऽवेक्षी PAÑKAT. I,
214.

अवेक्ष्य (wie eben) adj. worauf man Rücksicht zu nehmen hat: किमवे-
क्ष्यमास्ति ते भव स्वभार्या मम R. 6, 7, 48.

अवेद्य (3. अ + वेद्य von विद्, विन्दति) 1) adj. f. आ nicht zu ehelichen:
अवेद्यावेदनेन M. 10, 24. — 2) m. Kalb ЧАБДАК. im ÇKDr.

अवेनत् (3. अ + वे०) adj. bewusstlos: गर्भं माता सुधिं वृत्तणास्वेनत्तं
तुष्यन्ती विभर्ति RV. 10, 27, 16.

अवेल् 1) m. Verheimlichung, Lügung H. an. 3, 623. MED. I. 60. —
2) f. ला gekauter Betel ebend. — Nach WILS.: अव + इला.

अवेष्टि (von यन् mit अव) f. Befriedigung oder Sühnung durch Opfer:
दिशामवेष्टानिर्वपति ÇAT. Br. 9, 4, 2, 10.

अवेरुत्त्यै (3. अ + वे०) n. Nicht-Todtschlag der Männer, Sicherheit
der Männer: अवेरुत्त्यापिदमा पपत्यात्सुवीरताया इदमा सेसयात् AV. 6,
29, 1.

अवेक्षण (von उन् mit अव) n. das Begiessen: घृतावेक्षण Sā. zu ÇAT.
Br. 7, 3, 2, 1.

अवेद (von उन्द् mit अव) m. P. 6, 4, 29. Vop. 26, 174. das Herab-
träufeln.

अवेदेव (2. अवस् + देव) adj. die Götter herunterbringend: अवेदेवमु-
परिमर्त्य कृधि वसेा विविदुषो वरः RV. 8, 19, 12.

अवेष (von उप् mit अव) m. gaṇa अपूपादि: davon adj. अवेषीय und
अवेष्य nach P. 5, 1, 4.

अव् = अव् Uṇ. 4, 100. RĪJAM. und SĀRAS. zu AK. im ÇKDr.

अव्य (von अवि) adj. vom Schaf herrührend; mit वार् oder सानु von
der Soma - Seihe: तिरः पवित्रं वि वारमव्यम् RV. 9, 109, 16. 13, 6. 61,
17. 97, 4. 31. यदव्यं एषिं सारवि 50, 2. 91, 1. 96, 13. 97, 3. 12. 40. eines
der beiden subst. zu ergänzen 98, 3. 107, 17. — Vgl. 1. अव्यय.

अव्यक्त (3. अ + व्यक्त) 1) adj. nicht zur Erscheinung gebracht, nicht
deutlich, nicht offenbar, unsichtbar, unbemerkt, unmerklich, unent-
schieden (अस्पृष्ट) H. an. 3, 239. MED. I. 80. संयुक्तमेतत्तरमतरं च व्यक्ता-
व्यक्तं भारते विश्वमीशः ÇVETĪÇV. Up. 1, 8. KAIVALJOP. in Ind. St. 2, 11, 5.
स्वयंभूर्गवानव्यक्ता व्यङ्ग्यमिदम् M. 1, 6, 7. 11. 12, 29. अव्यक्तप्रभो ब्र-
ह्मा R. 1, 70, 19. आगमो मे ततो ऽव्यक्तः 4, 33, 26. देकी BHAG. 2, 25. भावः
8, 20. अव्यक्तरागस्वरूपाः AK. 1, 1, 4, 25. अव्यक्तानुकरण die Nachbil-
dung eines unarticulierten Lautes P. 5, 4, 57. 6, 1, 98. Vop. 7, 87. अव्यक्त-
रस SUCR. 1, 169, 19. 172, 2. अव्यक्तम् adv.: वालः कलमव्यक्तमव्यक्तात्
BRĀHMAN. 3, 21. In der Algebra unbekannt: गणित COLEBR. Alg. 112.
राशि 131. 185. अव्यक्तसाम्य 324. — 2) m. a) Thor, Narr H. an. 3, 239.
— b) der noch nicht zur Erscheinung gelangte Urstoff: ब्रह्मा विश्वमव्य-
क्तं धर्मो महानव्यक्त (v. l. ०क्तम्) एव च । उत्तमो सात्त्विकमिमां गतिमाहुर्म-
नीषिणः ॥ M. 9, 50. — c) Viṣṇu AK. 3, 4, 64. MED. t. 80. — d) Çiva
MED. — e) Kāma MED. — 3) n. das Unentfaltete, der noch nicht zur Er-
scheinung gelangte Urstoff: मक्तः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः KATHOP.
3, 11. SĀMĀHJAK. 2. 10. 14. 16. 58. Verz. d. B. H. No. 928. MADHUS. in Ind.
St. 1, 19, 22. बुद्धेरिवाव्यक्तम् (कारणम्) उदाहरति RAGH. 13, 60. = प्रकृ-
ति H. an. 3, 239. = परमात्मन् MED. t. 80. = आत्मन् H. an. = मक्ता-
दि (sonst = व्यक्त) MED. Vgl. u. 2, b.